De perceptie van geriaters over hun rol in de multidisciplinaire hartfalen zorg. Een kwalitatieve studie

Haio: NYS Bram , KUL
Promotor: VAES Bert , KUL
Praktijkopleider: BEYEN Anne , DELEU Marijke , GIJBELS Bernard , HUYGEN Bart , JACOBS Hans , MARTENS Frank , VANGHELUWE Elfriede

Context: De rol van huisartsen en cardiologen in de multidisciplinaire hartfalen (HF) zorgteam is reeds bestudeerd. Ondanks de hoge prevalentie van HF bij ouderen, werden geriaters vaak over het hoofd gezien. Deze studie trachtte de perceptie van geriaters over hun rol in de multidisciplinaire HF-zorg te onderzoeken.

Onderzoeksvraag: Hoe zien geriaters hun rol in de zorg van hartfalen patiënten: nu en in de toekomst?

Methode: Deze studie is een kwalitatieve semigestructureerde interviewstudie met geriaters, werkzaam in Vlaanderen, België. Een doelbewuste steekproef werd uitgevoerd en interviews werden afgenomen tot de data verzadigd was. De QUAGOL-methode werd gebruikt voor data analyse.

Resultaten: Dertien geriaters werden geïnterviewed. Ze meldden vertrouwen te hebben in hun HF beleid en zien zichzelf als de beschermheer van de patiënt tijdens hospitalisatie. In de zorgorganisatie tijdens de hospitalisatie werden opvallende verschillen gezien in hoe de triage op spoedgevallen georganiseerd werd. De geriaters waren tevreden over de samenwerking met de cardiologen en waardeerden hun rol, al rapporteerden ze een verschil in visie over het beleid van geriatrische HF patiënten. De opvolging en transmurale zorg na hospitalisatie werd aangegeven als een belangrijk onderdeel om heropname te voorkomen, desondanks zagen de meeste geriaters dit niet als hun verantwoordelijkheid en gaven ze deze opvolging door aan de huisarts en de cardioloog. Sommigen namen deze opvolging zelf op vanwege de hoge cijfers van heropnames, wat in diverse structuren georganiseerd werd en verscheidende geriaters pleitte voor een verbetering van structuur en organisatie van de multidisciplinaire HF zorg. De vroegtijdige zorgplanning werd vermeld als een belangrijk onderdeel van de geriatrie, waarin er meer verwachting was van zowel de cardioloog als de huisarts om hieraan te participeren.

Conclusie: Geriaters hadden vertrouwen in hun beleid van geriatrische HF patiënten. Ze waren tevreden over de samenwerking met de cardiologen, maar pleitten voor een meer gestructureerde aanpak van de opvolging na hospitalisatie. Ze verwachtten meer betrokkenheid van zowel de cardioloog als de huisarts in de vroegtijdige zorgplanning.